

“written English typically utilizes a greater variety of lexical items than spoken conversational English.... because writing allows the writer more processing time”. To transfer the vocabulary used in writing into learners’ conversational English, learners need to develop the spoken aspect of the vocabulary as they are exposed to these words in reading and writing activities. One example is reading texts on their own written work out loud, which gives learners some practice in exploring the pronunciation features of new words and expressions as well as an opportunity for teachers to assist in correcting pronunciation errors.

Teaching pronunciation in association with teaching vocabulary is essential for second language acquisition in terms of improving learners’ speaking and listening skills and communicative competence. As students learn new words, they should learn the pronunciation of each word in addition to learning the definition(s) and spelling for each word.

To sum up, even though vocabulary may often be taught in association with reading, it is important that the oral use of the words be incorporated in the learning experience to improve oral/aural communication.

BIBLIOGRAPHY

1. BOSE, M.N.K. (2005). *A Text Book of English language Teaching (ELT) for Indian Students*. Chennai: New Century Book House.
2. COOK.V., *L2Users of English Spelling*, Journal of Multilingual and Multicultural Development, 2007(Internet Source)
3. DAVIES, P and PEARSE, E. (2000). *Success in English Teaching*. Oxford University Press: New York
4. HEDGE, T., *Pen to Paper*. Walton-on Thames and Edinburgh: Nelson.1983. p.89.
5. JOHN ALGEO, 2010, *The Origins And Development Of The English Language*, Sixth Edition, Wadsworth 20 Channel
6. MONT FOLLICK, *The Case for Spelling Reform*, 1964, p.87
7. OTTO JESPERSEN, *Essentials of English Grammar*, 1905, p.11
8. VERMONT ROYSTER, *The Wall Street Journal*, Mar.5, 1975
9. https://www.researchgate.net/publication/322916850_English_Spelling_and_Pronunciation-A_Brief_Study

COMPETENȚA INTERCULTURALĂ LA ORELE DE „CULTURA ȘI CIVILIZAȚIA SPANIEI”: METODE ȘI STRATEGII DIDACTICE

Surugiu Dorina, asistent univ.,
UPS „Ion Creangă” din Chișinău

CZU: 811.134.2:008(46)

CZU: 378.147.88

Abstract

Although in language teaching/learning the development of language skills is a priority, culture is the channel that optimises language learning. The intercultural method – based more on understanding than description, seeks to foster openness to other cultural horizons. Therefore, teaching/learning the discipline “The Culture and Civilisation of Spain” means much more than developing communication skills, it facilitates intercultural knowledge by comparing knowledge and perception of the relationship between the world of origin and the world of the studied community. In this particular context we can equip the student with the necessary comprehensive skills to be able to put them into practice and use them.

Keywords: culture, intercultural competence, teaching strategies, Spanish language, communication skills

Întroducere

În predarea/învățarea limbilor străine, dezvoltarea competențelor lingvistice este percepută ca o prioritate. Cu toate acestea, anume cultura este canalul care optimizează învățarea

idiomatică prin însuși definiția limbii; astfel, nu poate exista un bilingvism eficient fără biculturalism. De aceea predarea/învățarea disciplinei "Cultura și civilizația Spaniei" înseamnă mult mai mult decât ceea ce se are în vedere prin dezvoltarea abilităților comunicative. Dat fiind numărul mic de ore, atât teoretice, cât și practice (disciplina "Cultura și civilizația Spaniei" se studiază la anul III pe parcursul a 30 de ore auditoriale), această disciplină devine o mare provocare pentru profesor, care este responsabil de a crea, proiecta și organiza niște conținuturi, care nu pot fi cu ușurință cuprinse și parcurse într-un timp atât de limitat. Un rol fundamental în adaptarea la specificul acestui obiect de studiu, care prezintă niște caracteristici și cerințe diferite față de cele de la orele de limbă și comunicare, îl joacă inițiativa personală și profesională al cadrului didactic, precum și metodele și mijloacele de lucru utilizate în procesul de predare/învățare.

Competența interculturală la orele de "Cultura și civilizația Spaniei"

În modul de abordare al predării culturii și civilizației au existat momente diferite, care au corespuns și corespund unor perspective pedagogice diferite. Pentru o lungă perioadă de timp, scopul predării/învățării acestui obiect de studiu a fost de a oferi studentului străin aceeași competență culturală pe care o posedă un vorbitor nativ, iar pentru a atinge acest scop, în cele mai multe cazuri, cultura și civilizația Spaniei era prezentată ca o serie de clișee și stereotipuri.

Cerințele zilelor de astăzi ne pun în față alte obiective, de aceea, abordarea cea mai adecvată pentru a ne apropia de o cultură străină pare să fie metoda interculturală, care se bazează mai mult pe înțelegere, decât pe descriere, și care încearcă să favorizeze deschiderea spre alte orizonturi culturale atât prin cunoașterea și acceptarea propriei identități, cât și prin recunoașterea și acceptarea identității celorlalți.

Pedagogia interculturală trebuie să ia în calcul cunoștințele, pe care le au care studenții atunci, când încep să studieze o limbă străină, și să le valorifice, deoarece, atunci când studentul începe studierea acestei limbi, el posedă deja, într-o măsură mai mare sau mai mică, competența culturală pe care i-o oferă limba maternă, deci, percepția culturii străine și-o va construi anume prin prisma acestei competențe. În afară de aceasta, cunoscând câte ceva despre țara, limba căreia o studiază, el și-a format deja propriile sale reprezentări despre cultura acestei țări.

Aceste informații incomplete, pe care le posedă studentul, provin din mass-media sau din experiențe personale și mai degrabă pot fi numite stereotipuri, adică o serie de imagini pe care le-a acumulat despre cultura și civilizația țării date.

Formarea competenței culturale într-o limbă străină este un proces complet diferit de cel, pe care un individ îl folosește în limba sa maternă. Studentul este nevoit să învețe să aprecieze obiectiv o realitate străină pentru el, ceea ce îl va face uneori să relativizeze o serie de cunoștințe și cunoașteri, pe care le-a primit de la cultura maternă, și să încerce să înțeleagă realitatea prin prisma lor, adică, să transforme competența culturală într-o competență interculturală. Spre deosebire de cultura instituțională, cultura socială este dobândită prin experiență proprie, prin urmare este necesar să se ofere studentului cunoștințe și strategii interculturale care să-i permită să compare, să analizeze și să reflecteze asupra diferențelor dintre cultura pe care o învață și cultura maternă.

În conformitate cu Cadrul european comun de referință pentru limbi (CEFR, cap.5.1.13.): Cunoașterea interculturală se formează prin compararea cunoștințelor, percepției și înțelegerii relației dintre lumea de origine și lumea comunității studiate. În acest sens, M. Byram și M. Fleming [1] spun, că pentru a dezvolta competența comunicațională interculturală, "trebuie dobândite abilități, care să ajute studentul să înțeleagă diferitele moduri de gândire și de trai,

încorporate în limba studiată. Deși există o mare diferență între text și experiență, cognitivă și palpabilă, citind despre ceva sau trăind-o", studenții noștri nu pot experimenta în mod direct faptele sociale, estetice sau ideologice ce fac parte din cultura străină ce se studiază. Prin urmare, singura posibilitate pe care o avem, în acest context special, de a forma și dezvolta competența interculturală, este de a dota studentul cu abilități, astfel încât atunci, când intră în contact direct cu această cultură diferită, să fie capabil să le pună în practică. În conformitate cu CEFR (capitolul 5.1.2.2.) aceste competențe interculturale sunt:

- Capacitatea de a stabili relații între cultura de origine și cultura străină.
- Sensibilitatea culturală și capacitatea de a identifica și de a utiliza o varietate de strategii pentru a stabili contactul cu oameni ce aparțin unor culturi diferite.
- Capacitatea de a îndeplini rolul unui intermediar cultural între propria cultură și cultura străină și de a aborda în mod eficient neînțelegerile culturale și situațiile de conflict.
- Capacitatea de a depăși relațiile stereotipe.

Este extrem de important să se integreze adecvarea sociolingvistică și strategiile socioculturale ca axă transversală pe tot parcursul cursului de licență la orele de limbă spaniolă, dar este, de asemenea, important să se introducă pedagogia interculturală la orele de "Cultura și civilizația Spaniei", dat fiind importanța majoră pe care o are această disciplină în formarea competenței interculturale. Această dimensiune interculturală favorizează deschiderea față de cealaltă cultură pornind de la propria identitate și îi poate ajuta pe studenții noștri să devină conștienți de artificialitatea oricărui sistem creat de un grup cultural și variantele care intră în joc atunci când vorbim despre identități naționale. De asemenea, nu ar trebui să excludem din contextul acestei discipline istoria civilizațiilor hispanoamericane și referințele culturale despre țările hispano-americane, dat fiind faptul, că majoritatea vorbitorilor de limbă spaniolă sunt cetățeni ai acestor țări și aportul lor la dezvoltarea culturii universale este extrem de important..

Metode și strategii didactice

Atunci când nu poate fi vorba despre o imersiune în mediul natural al limbii spaniole, iar la orele de "Cultură și civilizația Spaniei" nu poate fi vorba decât despre o simulare al acestui mediu, singura metodă aplicabilă pentru realizarea scopurilor propuse este crearea, prin diferite tehnici pedagogice, de contexte în clasă în așa mod, ca studenții să poată observa și analiza cultura și civilizația spaniolă așa cum este ea.

Aceste contexte de utilizare ar trebui să ajute studentul să înțeleagă, că relația dintre limbă și cultură este inseparabilă. Totodată, contextele create vor servi pentru activarea proceselor prin care raportăm ceea ce știm despre un anumit context din cultura noastră, iar acest lucru îl va ajuta pe student la decodarea aceluiasi context în limba țintă. Pentru a atinge acest scop, nu vom stabili ca obiectiv general achiziționarea competenței culturale a unui nativ, ci vom formula obiective diferite, care, în opinia lui G. Zárate, ar trebui să fie următoarele:

- Dezvoltarea capacităților de observare și interpretare.
- Inițierea culturală, care trebuie să fie mai mult un proces de interpretare, decât o acumulare de cunoștințe.
- Cunoștințele acumulate nu trebuie să fie închise și definitive.

Cunoașterea altor culturi, implicit în studiul unei limbi străine, are în special valoarea deschiderii către lumea exterioară. Diferitele aspecte ale culturii și civilizației: obiceiuri, tradiții, instituții, istorie, monumente și locuri de interes turistic, sărbători naționale și gastronomie - toate acestea le sunt oferite studenților pentru a le permite înțelegerea unei noi viziuni asupra lumii înconjurătoare. Dându-și seama că există și alte mentalități, precum și alte tipuri de cultură.

ei relativizează opiniile proprii despre cultură și lume în general și sunt mai deschiși față de persoanele cu alt mod de gândire.

În abordarea materiei de predare la disciplina ”Cultura și civilizația Spaniei”, profesorul se confruntă cu două probleme: cunoaștințele lingvistice al studentului și experiența, mai bogată sau mai săracă, pe care acesta o posedă în domeniul relațiilor sociale și culturale. Acest lucru se întâmplă, deoarece formarea competențelor sociale în curs de dezvoltare și procesul formării lui ca personalitate încă nu s-a finalizat.

Cu toate acestea, pe baza cunoștințelor și reprezentărilor despre Spania și poporul spaniol, studentul este capabil să generalizeze și să conceptualizeze relația dintre cele două culturi. Pentru a-l ajuta să-și formeze și să-și dezvolte competențele culturale și interculturale, profesorul trebuie să înțeleagă dimensiunea reală a problemei și să-și propună să rezolve următoarele componente ale contextului de predare:

- Care sunt conținuturile culturale cele mai relevante și reprezentative și care sunt criteriile în baza cărora vor fi alese;
- Când și cum să prezinte aceste conținuturi culturale, luând în considerare caracteristicile curriculumului;
- Care sunt cele mai bune metode de a dota studenții cu competențele necesare pentru a fi utilizatori competenți ai limbii spaniole;
- Cum să creeze o dimensiune afectivă, care să-i facă pe studenți să-și dorească să descopere altă cultură;
- Ce lacune și necesități au studenții care studiază limba spaniola și care ar fi modalitățile de a satisface aceste necesități.

De asemenea este importantă selectarea și prezentarea conținuturilor sub formă de documente autentice variate, care atrag atenția studenților și pot fi interpretate ca să transmită anumite lucruri: fotografii, hărți, desene, anunțuri publicitare, cântece, video, etc. Datorită fondului bogat de materiale suplimentare, pe care ni le oferă internetul, în rezultatul lucrului de cercetare, efectuat de studenți, pot fi efectuate un șir de activități: lucrul cu hărțile geografice; cercetarea unei teme și prezentarea proiectelor, atât în grup, cât și individual; elaborarea rezumatelor la temă și prezentarea lor în Power-point; prezentarea referatelor; etc.

Toate aceste activități permit integrarea substratului cultural al limbii și evită formarea unei viziuni stereotipe asupra civilizației spaniole, având drept rezultat dezvoltarea competenței interculturale ca parte componentă a procesului educațional.

Concluzii: Cunoașterea culturii și civilizației Spaniei este o componentă inerentă a învățării și utilizării limbii spaniole. Un vorbitor competent din punct de vedere comunicativ, ar trebui să fie, de asemenea, competent în cultura spaniolă, iar pentru a atinge acest obiectiv trebuie să recurgem la pedagogia interculturală. Anume formarea și dezvoltarea competenței interculturale garantează, că studenții care învață limba spaniolă vor deveni utilizatori competenți ai acestea.

Deși prezentarea referințelor culturale și achiziționarea culturii enciclopedice necesită multă motivație și timp, importanța lor este vitală pentru studentul universitar, care trebuie să obțină în cadrul celor 30 de ore cunoștințe generale despre peisajul istoric, politic și social al țărilor vorbitoare de limbă spaniolă. Toate acestea atestă importanța sarcinii pe care o au profesorii universitari, care trebuie să creeze programele și să abordeze conținuturile în așa mod, ca să facă posibilă apropierea studenților de culturile hispanice și să-i motiveze să caute, să cerceteze, să creeze, să prezinte proiecte, etc., pentru a-și putea dezvolta pe deplin capacitățile profesionale.

BIBLIOGRAFIE

1. BYRAM, M. ; FLEMING, M. *Perspectivas interculturales en el aprendizaje de idiomas*. Madrid: Cambridge University Press, 2001. p. 19.
2. GARCÍA, A.; MASSAGUER, L. *La asignatura de Cultura en las aulas de E/LE de la universidad: Propuestas didácticas y actividades IV Jornadas de Formación de Profesores de E/LE en China*. Suplementos SinoELE, 5, 2011. ISSN: 2076 5533.
3. MIQUEL, L. *El choque cultural: reflexiones y recursos para el trabajo en el aula*. Carabela, 5, 1999. pp. 27-42.
4. MIQUEL, L.; SANS, N. *El componente cultural: un ingrediente más en las clases de lengua*. RedELE, 1992. http://www.educacion.gob.es/redele/revista/miquel_sans.shtml (vizitat 24.04.2020)
5. OLABARRIETA GOROSTEGUI, M. T. *La enseñanza de la civilización en la clase de lengua extranjera* : Didáctica. Lengua y literatura, ISSN 1130-0531, ISSN-e 1988-2548, N° 1, 1989, págs. 65-74
6. SIBÓN MACARRO, T.-G. *Importancia de la civilización en las distintas metodologías y enfoques: consideraciones sobre cultura/ idioma en FLE* , Encuentro Revista de investigación e innovación en la clase de idiomas. 13-14, 2002-2003.

IMPLICATIONS DIDACTIQUES DU TEXTE POÉTIQUE EN CLASSE DE FLE

*Avornicesă Natalia, dr., conf. univ.,
UPS „Ion Creangă” din Chişinău*

CZU: 811.133.1'42

Rezumat

În cadrul orelor de limbă franceză utilizarea textului poetic a evoluat de la simpla memorare la explorarea sa ca orice text în proză. Elaborarea unei secvențe didactice bazată pe textul poetic implică respectarea anumitor principii metodologice. Aspectele tehnologice de bază în lucrul cu textul literar sunt utilizarea strategiilor și metodelor relevante și valide, corelarea aspectelor teoretice cu cele practice, alternarea diferitor genuri de text literar, succesiunea textului poetic cu alte materiale autentice. Aceste principii sunt respectate în activitățile pragmatice propuse în cercetare la textul poetic « La poupée ouverte » de Louis Ratisbonne.

Cuvinte-cheie : literatură, text poetic, didactica FLE, competențe, activități lingvistice.

La littérature est un sujet privilégié par les didacticiens de FLE depuis quelques décennies. Cette recherche vise à élucider quelques pistes didactiques afin de contribuer à l'exploitation du texte poétique en classe. Même si la poésie a été utilisée dans l'enseignement/apprentissage du français depuis longtemps, les démarches pédagogiques sont parfois hésitantes.

Tout d'abord il faut revenir sur le concept de texte poétique, terme utilisé comme synonyme pour poésie. L'élucidation de ce terme ne représente pas le but de cette recherche, c'est un rappel du terme afin de poursuivre au côté didactique. Le dictionnaire électronique donne la définition suivante: « le texte poétique est celui qui recourt à plusieurs figures de style pour transmettre des émotions et des sentiments, tout en respectant les critères de style de l'auteur. » [6]. N'oublions pas les dimensions esthétique et visuelle qui distinguent le texte poétique de la prose. Ainsi, les textes poétiques se distinguent par l'inclusion d'éléments de valeur symbolique et d'images littéraires. Ainsi, il appartient au lecteur d'adopter une attitude active afin de décoder le message. Par exemple: un texte poétique peut désigner la lune comme la « reine de la nuit » ou « témoin des amoureux ».

Le texte poétique implique dans son exploitation des avantages et des désavantages. L'utilisation du texte poétique en classe de FLE est encouragée par l'argument que celui-ci représente un texte authentique, dimension valorisée dans la didactique moderne des langues étrangères. Le texte poétique est traité assez souvent comme moyen de travailler la phonétique.